

Ποίημα: Διονυσία Γατζούδη

Γ1 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

«Δίκιο ή άδικο;»

Ερμητικά κλειστά παραθυρόφυλλα
χωρίς χαραμάδα να μπει λίγο φως,
ερμητικά κλειστή και η ψυχή μου
αφού το άδικο μού καίει τα σωθικά.

Δίκιο και άδικο

λέξεις κοντινές μα και μακρινές
ένα γράμμα η διαφορά
το δίκιο βάλσαμο στην καρδιά,
το άδικο βαρίδι, πόνος στη ψυχή.

Το δίκιο σε υψώνει, σε γαληνεύει

το άδικο σε καταποντίζει,
σε καταβαραθρώνει.

Το δίκιο σε μεγαλώνει.

Το άδικο σε κάνει δυνατό, σε θεριεύει.

Μα πρέπει να νιώσω

τ' άδικο για να γίνω

δυνατή;

Μα πρέπει να με ποδοπατήσουν,
να με τσακίσουν, να με διαλύσουν;

Να παλέψω, να μαζέψω τα
κομμάτια μου σε πάζλ;

Για να γίνω θεόρατη, να φτάσω
ψηλά, να μην με φτάνουν
να μη μ' αγγίζουν
να μη με θωρούν.

Να είμαι η ερινύα τους
να είμαι το φως
και αυτοί το σκοτάδι.